वनेचरान्वनेसंचारवतः ॥ १४ ॥ १५ ॥ १६ ॥ सर्वस्य ग्रहणं साधु रोचये नकिंचिदप्यभक्ष्यबुध्या त्यजामीत्यर्थः ॥ ऋषेरिंद्रस्यच वाक्यविश्वासादवश्यं रामोमम हस्ते ग्रहणमेष्यतीति मन्ये मन्यमानस्तिष्ठामि ॥१७॥ मम देहन्यासे देहत्यागे कृतश्रमः कृतयत्नोरामोममहस्तेग्रहणमेष्यतीतीमां बुद्धिं पुरस्कृत्य सर्वस्य ग्रहणं साधु रोचये॥ अयमेव रामोभवेदितिबुध्या किमपि नत्यजामीत्याशयः ॥ १८ ॥ सर्वथा दाहोत्तरं तव बुद्धिं मित्रंचोपदेक्ष्यामि ॥ १९ ॥ दनुना दनुनाम्ना ॥ २० ॥ वह्निसंस्कारं करि

तदाचास्यंचमेकुक्षौतीक्ष्णदंष्ट्रमकल्पयत्॥ सोहंभुजाभ्यांदीर्घाभ्यांसंक्षिप्यास्मिन्वनेचरान्॥ १४॥ सिंहद्वीपिमृगव्याघ्रान्भक्षयामि समंततः॥ सतुमामब्रवीदिंद्रोयदारामःसलक्ष्मणः॥१५॥ छेत्स्यतेसमरेबाहूनदास्वर्गंगमिष्यसि॥ अनेनवपुषातातवनेस्मिन्राजस त्तम॥ १६॥ यद्यत्पश्यामिसर्वस्यग्रहणंसाधुरोचये॥ अवश्यंग्रहणंरामोमन्येहंसमुपेष्यति ॥ १७॥ इमांबुद्धिंपुरस्कृत्यदेहन्यासकृत श्रमः॥ सत्वंरामोसिभद्रंतेनाहमन्येनराघव॥ १८॥ शक्योहंतुंयथातत्वमेवमुक्तंमहर्षिणा ॥ अहंहिमतिसाचिव्यंकरिष्यामिनरर्षभ ॥ १९॥ मित्रंचैवोपदेक्ष्यामियुवाभ्यांसंस्कृतोग्निना॥ एवमुक्तस्तुधर्मात्मादनुनातेनराघवः ॥ २० ॥ इदंजगादवचनंलक्ष्मणस्यचप श्यतः॥ रावणेनहृताभार्यासीताममयशस्विनी॥ २१ ॥ निष्क्रांतस्यजनस्थानात्सहभ्रात्रायथासुखं॥ नाममात्रंतुजानामिनरूपंत स्यरक्षसः॥ २२॥ निवासंवाप्रभावंवावयंतस्यनविद्महे॥ शोकार्तानामनाथानामेवंविपरिधावतां॥२३॥ कारुण्यंसदृशंकर्तुमुपका रेणवर्ततां॥ काष्ठान्यानीयभग्नानिकालेशुष्काणिकुंजरैः॥ २४॥

ष्यामि मम साहाय्यं कुर्वित्याशयेनाह ॥ इदमिति ॥ २१ ॥ यथासुखं हृतेत्यन्व यः ॥ नाममात्रं आप्तस्यजटायोर्वाक्यादितिभावः ॥ २२ ॥ उपकारेण परोपकारेण वर्ततामस्माकं सदृशमुचितं कारुण्यं सीताहर्तृदेशादिकथनरूपमुपकारं कर्तुमर्हसि ॥ दाहविषये त्वया चिंता नकार्या इत्याह ॥ काष्ठानीति ॥ २३ ॥ २४ ॥